

1 до коринтян

¹ Павел, покликаний апостол Ісуса Христа, волею Божою, та Состен брат, ² церкві Божій в Коринті, освяченим в Ісусі Христі, покликаним сьвятим, з усіма, котрі призивають імя Господа нашого Ісуса Христа, на всякому місці, у них і в нас: ³ благодать вам і впокій од Бога, Отця нашого, і Господа Ісуса Христа. ⁴ Дякую Богу моему всякого часу за вас про благодать Божу, дану вам в Христі Ісусі, ⁵ тим, що у всьому ви збагатились ним у всякім слові і всякім знанню, ⁶ яко ж сьвідчення Христове утверджено в вас, ⁷ так що ви не маєте недостатку ні в однім даруванню, дожидаючись одкриття Господа нашого Ісуса Христа, ⁸ котрий і утвердить вас до кінця, щоб ви були невинуваті в день Господа нашого Ісуса Христа. ⁹ Вірен бо Бог, через котрого покликані ви в общенне Сина Його, Ісуса Хрнста, Господа нашого. ¹⁰ Благаю ж вас, братте, імям Господа нашого Ісуса Христа, щоб те саме говорили ви всі, і щоб не було між вами розділення, а щоб були з'єднані в одному розумінню і в одній мислі. ¹¹ Звіщено бо мені про вас, братте моє, від Хлоїних, що між вами єсть незгоди. ¹² Кажу ж про те, що кожен з вас говорить: Я Павлів; а я Аполосів; а я Кифїн; а я Христів. ¹³ Хиба поділивсь Христос? хиба Павла розп'ято за вас? або в імя Павлове хрестились ви? ¹⁴ Дякую Богові, що я нікого з вас не охрестив, тільки Криспа та Гая, ¹⁵ щоб хто не сказав, що в імя моє я охрестив. ¹⁶ Хрестив же я й Стефанів дім; більш не знаю, чи кого другого хрестив. ¹⁷ Не послав бо мене Христос хрестити, а благовістити, не в премудрости слова, щоб не опустів хрест Христів.

¹⁸ Слово бо про хрест погибаючим дуροщі, нам же, що спасаємось, сила Божа. ¹⁹ Писано бо: Погублю премудрість премудрих, і розум розумних відкину. ²⁰ Де мудрець? де письменник? де досліджуватель віку сього? Чи не обернув Бог премудрість сьвіта сього в дуροщі? ²¹ Коли бо у премудрості Божій не пізнав сьвіт Бога премудростю, то зводив Бог дурощами проповіді спасти віруючих. ²² Коли і Жиди ознак доповняють ся, і Греки премудрості шукають, ²³ ми проповідуємо Христа рознятого, Жидам поблазнь, Грекам же дуροщі, ²⁴ самим же покликаним, і Жидам і Грекам, Божу силу й Божу премудрість: ²⁵ тим що немудре Боже мудріще від людей, а неміцне Боже кріпше людей. ²⁶ Спогляньте бо ва покликанне ваше, братте, що небагато (між вами) премудрих по тілу, небагато сильних, небагато благородних; ²⁷ ні, немудре сьвіа вибрав Бог, щоб осоромити премудрих, і безсильне сьвіа вибрав Бог, щоб осоромити потужне, ²⁸ і незначне сьвіту і погорджене вибрав Бог, і те чого нема, щоб те, що є, в ніщо обернути, ²⁹ щоб не велсчалось ніяке тіло перед Ним. ³⁰ З Него ж і ви в Христї Ісусї, що став ся нам премудростю від Бога, і праведністю, і освяченням, і викупленням, ³¹ щоб, яко ж писано: Хто хвалить ся, в Господї хвалив ся.

2

¹ І я, прийшовши до вас, братте, прийшов не з високим словом або премудростю, звїщаючи вам сьвідчення Боже. ² Бо я надумавсь, не знати нічого між вами, тільки Ісуса Христа, та й Його рознятого. ³ І був я в вас у слабосиллі, в страсї і в великій трївозї. ⁴ І слово мов, і проповідь моя не в переважливих словах людської премудрості, а в явленню духа і сили, ⁵ щоб віра ваша була не в мудрості людській, а в силі Божій.

⁶ Премудрість же промовляємо між звершеними, та премудрість не віка сього, ані князів віка сього, що зникають, ⁷ а промовляємо премудрість Божу тайну, закриту, котру Бог призначив перш віків на славу нашу, ⁸ котрої ніхто з князів віка сього не пізнав; бо коли б пізнали, то Господа слави не розпяли б. ⁹ Ні, яко ж писано: Чого око не виділо, ні ухо не чуло і що на серце чоловікові не зійшло, те наготовив Бог тим, хто любить Його. ¹⁰ Нам же Бог відкрив Духом своїм; бо Дух усього досліджує, навіть і глибокостей Божих. ¹¹ Хто бо з людей знає, що в чоловіку, окрім духа чоловічого, що в ньому? Так і що в Бозі, ніхто не знає тільки Дух Божий. ¹² Ми ж не духа світа прийняли а Духа, що від Бога, щоб знали, що нам дароване від Бога. ¹³ Се промовляємо не ученими словами людської премудрости, а навченими Духом св'ятим, духовні (речи) духовним (словом) подаючи. ¹⁴ Душевний же чоловік не приймає, що єсть Духа Божого; дурощі бо воно йому, і не може зрозуміти, бо се духовно треба розбірати. ¹⁵ Духовний же розбірає все, він же від нікого не розбираєть ся. ¹⁶ Хто бо зрозумів ум Господень, щоб ясувати його? Ми ж ум Христів маємо.

3

¹ І я, братте, не міг промовляти до вас, яко до духовних, а яко до тілесних, яко до малолітків у Христі. ² Молоком поїв вас, а не стравою; ще бо не змогли (знести того), та ще й тепер не можете, ще бо ви тілесні. ³ Коли бо між вами зависть та сварня, та незгода, то хиба ж не тілесні ви й хиба не чоловічим робом ходите? ⁴ Коли бо каже хто: Я Павлів; другий же: Я Аполосів; то хиба ж не тілесні ви? ⁵ Хто ж Павел і хто Аполос? Та же ж вони тільки слуги, через котрих ви увірували, і як кому дав Господь. ⁶ Я

посадив, Аполос поливав, Бог ж зростив. ⁷ Тим то ніщо й той, хто садить, і хто поливає, а хто зрошує - Бог. ⁸ Хто ж садить і хто поливає, сї одно, кожний же прийме нагороду свою по своїм труді. ⁹ Бо ми Божі помічники, ви Боже поле, Божа будівля. ¹⁰ По благодаті Божій, даній мені, яко мудрий будівничий, положив я основину, инший же буде. Нехай же кожен дпвить ся, як він буде. ¹¹ Иншої бо підвалини ніхто не може положити окрім тієї, що положена, котра єсть Ісус Христос. ¹² Коли ж хто будує на сій підваulinі з золота, срібла, дорогого каменя, дерева, сіна, очерету, - ¹³ кожного діло буде явне; день бо (Господень) покаже, тим що в огні відкриеть ся, і яка в кожного робота, огонь випробує. ¹⁴ Коди робота встоїть, хто вибудував - прийме нагороду. ¹⁵ Коли робота згорить, понесе шкоду, сам же спасеть ся, тільки так, як через огонь. ¹⁶ Хиба не знаєте, що ви храм Божий, і Дух Божий живе в вас ? ¹⁷ Коли хто зруйнує Божий храм, зруйнує його Бог: бо храм Божий сьвят, котрий есте ви. ¹⁸ Нехай ніхто себе не обманює. Коли хто між вами здасть ся мудрим у віку сьому, нехай буде дурним, щоб бути премудрим. ¹⁹ Бо премудрість сьвіта сього - дуроці у Бога, писано бо: Спіймає премудрих в хитроцах їх. ²⁰ І знов: Господь знає думки мудрих, що вони марні. ²¹ Тимже ніхто нехай не хвалить ся в людях; все бо ваше: ²² Чи то Павел, чи Аполос, чи Кифа, чи сьвіт, чи житте, чи смерть, чи теперішнє, чи будуче, - все ваше, ²³ ви ж Христові, а Христос Божий.

4

¹ Так нас нехай вважає чоловік, яко слуг Христових, і доморядників тайн Божих. ² Ще ж до того від доморядників вимагають, щоб кожного знайдено

вірним. ³Та се в мене найменша річ, щоб мене судили ви або людський суд; ні, я й сам себе не суджу. ⁴Бо нічого на себе не знаю, та сим я не оправдуюсь; суддя ж мій Бог. ⁵Тимже ні про що перше часу не судіть, доки прийде Господь, котрий висвітить сховане в темряві і виявить думки серцець; а тоді похвала, буде кожному від Бога, ⁶Се ж, братте, приложив я до себе та Аполоса задля вас, щоб ви з нас навчилися не думати більш того, що написано, щоб один перед одним не неслись гордо проти другого. ⁷Хто бо тебе одрізняє? що ж маєш, чого не прийняв (од Бога)? а коли прийняв, то чого величаєш ся, мов би не прийнявши? ⁸Ви вже ситі, вже забагатіли, без нас зацарювали. О, щоб ви зацарювали, щоб і ми з вами царювали! ⁹Та я думаю, що Бог нас, апостолів, яко останніх поставив, мов на смерть призначених; бо видовищем зробились ми сьвітові, і ангелам, і людям. ¹⁰Ми дурні задля Христа, ви ж мудрі в Христі; ми немічні, ви ж кріпкі; ви славні, ми ж безчесні. ¹¹Ще ж і до сієї години й голодуємо й жаждуємо, й наготієм і биті в лице, і тиняємось, ¹²і трудимось, працюючи своїми руками; нас лають, а ми благословляємо; нас гонять, ми терпимо; ¹³нас хулять, ми молимося; мов сьмітте сьвіту стали ся ми, ометиця всім аж досі. ¹⁴Не на сором вам се пишу, а яко дітей моїх любих остерегаю. ¹⁵Бо, коли б ви мали й тисячі наставників у Христі, та батьків небагато; бо в Христі Ісусі благовістем я вас появив (зродив). ¹⁶Благаю ж оце вас, будьте послідувателями моїми. ¹⁷Про се післав я до вас Тимотея, мою любу дитину і вірного в Господі, котрий вам нагадає про дороги мої в Христі, яко ж усюди у всякій церкві я навчаю. ¹⁸Мов би не мав я до вас прийти, так розгорділи деякі. ¹⁹Я ж прийду скоро до вас, коли Господь схоче, і розвідаю не слово

розгордівших, а силу. ²⁰ Не в слові бо царство Боже, а в силі. ²¹ Чого хочете? чи з лозиною прийти мені до вас, чи з любовю і духом лагідности?

5

¹ Звідусюди чути, що між вами перелюб, та такий перелюб, про який і між поганями не чувати, щоб хто жінку батька свого має. ² І ви розгорділи, а не лучче б сумувати вам, щоб вилучено з між вас такого, що діло се робить? ³ Я ж бо, небувши між вами тілом, а бувши духом, уже присудив, яко бувший (між вами), щоб того, хто так робить, ⁴ в імя Господа нашого Ісуса Христа, як зберетесь ви і дух мій силою Господа нашого Ісуса Христа, ⁵ видали такого сатані на погибель тіла, щоб дух спас ся в день Господа Ісуса. ⁶ Не добре величанне ваше. Хиба не знаєте, що трохи квасу все місиво заквашує. ⁷ Очистьте ж старий квас, щоб ви були нове місиво, яко ж ви й є безквасні, бо пасха наша, Христос, заколена за нас. ⁸ Тим же съвяткуймо не в старому квасі, ані в квасі злоби та лукавства, а в опрісноках чистоти і правди. ⁹ Писав я до вас ув одному листі, щоб ви не мішались із перелюбниками, ¹⁰ та не в загалі з перелюбниками світа сього, або з зажерливими, або хижакками, або ідолослужителями; бо мусіли б хиба з світа сього зійти. ¹¹ Тепер же я писав вам, щоб не мішались, коли хто, звавшись братом, буде або перелюбник, або зажерливий, або ідолослужитель, або злоріка, або п'яниця, або хижак; з таким і не їсти. ¹² Чого бо мені й тих судити, що осторонь (вас)? Хиба не тих, що в середині, ви судите? ¹³ Тих же, що осторонь. Бог судить. То ж вилучте лукавого з між себе.

6

¹ Не вже ж із вас хто сьміє, мавши діло з другим, судитись перед неправедними, а не перед сьвятими? ² Хиба не знаєте, що сьвяті сьвіт судити муть? а коди сьвіт судити меть ся од вас, то хиба ви не достойні найменших річей судити ? ³ Хиба не знаєте, що ми ангелів судити мем, а не тільки житейські речі? ⁴ Коли ж маєте судитись про житейські речі, то хоч би упосліджених у церкві беріть за суддів. ⁵ На сором вам глаголю: Хиба нема між вами й одного мудрого, котрий зміг би розсудити між братами своїми? ⁶ Ні, брат з братом судить ся, та ще й перед невірними! ⁷ І се вже зовсім сором вам, що ви судитесь між собою. Чом би вам радніш кривди не терпіти? чом лучче не терпіти шкоди? ⁸ Ні, ви самі кривдите, та обдираєте, та ще й братів. ⁹ Або хиба не знаєте, що неправедні царства Божого не наслідять? Не обманюйте себе: ні блудникн, ні ідолослужителі, ні перелюбники, а пещені, ні мужоложники, ¹⁰ ні злодії, ні зажерливі, ні п'яниці, ні злоріки, ні хижаци царства Божого не наслідять. ¹¹ А такими з вас деякі були; та ви обмились, та осььветились, та справдились імям Господа Ісуса і Духом Бога нашого. ¹² Все мені можна, та не все ко-ристне; все мені можна, та нічому не дам орудувати мною. ¹³ їжа про черево, й черево про їжу; Бог же те й те зруйнує. Тіло ж не про перелюб, а про Господа, а Господь про тіло. ¹⁴ Бог же Господа підняв, то й нас підійме силою своєю. ¹⁵ Хиба не знаєте, що тіла ваші члени Христові? Узавши ж члени Христові, невже зроблю (їх) членами перелюбниці? Нехай не буде! ¹⁶ Хиба не знаєте, що, хто пригорнеть ся до перелюбниці, той одно (з нею) тіло? Будуть бо, рече, вдвох одно тіло. ¹⁷ Хто ж пригорнеть ся до Господа, той один (з Ним) дух. ¹⁸ Утікайте від

перелюбу. Усякий гріх, що робить чоловік, осторонь тіла; хто ж робить перелюб, проти свого тіла грішить.
¹⁹ Хиба не знаєте, що тіло ваше храм Духа святаго, що (живе) в вас, котрого маєте від Бога, і ви не свої?
²⁰ Ви бо куплені ціною; тим прославляйте Бога в тілі вашому і в душі вашому, вони Божі.

7

¹ Про що ж ви писали до мене, то добре б чоловікові до жінки не приставати. ² Та задля (ухилення) перелюбу, кожен свою жінку нехай має, і кожна свого чоловіка нехай має. ³ Нехай чоловік оддає жінці, яку треба, любов; так само й жінка чоловікові. ⁴ Жінка над своїм тілом не має власти, а чоловік; так же само й чоловік над своїм тілом не має власти, а жінка.
⁵ Не вхиляйтесь одно від одного, хиба що по згоді на (який ся) час, щоб пробували в пості та молитві, та й знов до купи сходьтесь, щоб сатана не спокутував вас невдержаннем вашим. ⁶ Се ж глаголю по дозволу, а не по наказу. ⁷ Бажаю бо, щоб усі люде були, як я сам. Тільки ж свій дар має кожен від Бога: один так, другий так. ⁸ Глаголю ж нежонатим та вдовицям: Добре їм, коли зістануть ся, як і я. ⁹ Коли ж не вдержять ся, нехай женять ся; лучче бо женитись, ніж розпалюватись. ¹⁰ Жонатим же завітую не я, а Господь: Жінка нехай не розлучається з чоловіком. ¹¹ Коли ж і розлучить ся, то нехай буде без чоловіка, або нехай з чоловіком помирить ся; та й чоловік щоб з жінкою не розлучав ся. ¹² Иншим же я глаголю, не Господь: Коли которий брат мав жінку, що де вірує, а любо їй жити з ним, нехай не відпуска її. ¹³ І котора жінка мав чоловіка, ще не вірує, а йому любо жити з нею, нехай не відпуска його. ¹⁴ Осьвячуєть ся бо чоловік неві ручий в жінці, і осьвячуєть ся жінка

невіруюча в чоловікові; ато діти ваші були б нечисті; тепер же сьвяті. ¹⁵ Коли ж невіруючий розлучається, нехай розлучається; не приневолюється бо брат або сестра у такому; у впокою ж бо покликав нас Бог; ¹⁶ Як бо ти знаєш, жінко, що може спасеш чоловіка? Або як ти знаєш, чоловіче, що може жінку спасеш? ¹⁷ Тільки, як кожному уділив Бог, і як кожного покликав Господь, так нехай й ходить. І се всім церквам наказую. ¹⁸ Чи хто в обрізанню покликаний, нехай не притворюється. Чи в необрізанню хто покликаний, нехай не обрізується. ¹⁹ Обрізанне ніщо, і необрізанне ніщо, а хороненне заповідей Божих. ²⁰ Кожний, у якому покликанню покликаний, у тому нехай і застається. ²¹ Невільником ти покликаний? не журись; а коли можна й вільним стати ся, радніше (тим) користуй ся. ²² Покликаний бо у Господі невільник, той визволений у Господа. Так само й хто вільним покликаний, той невільник Христів. ²³ Ціною ви куплені; не робіть ся невільниками людськими. ²⁴ У чому кожен покликаний, братте, в тому нехай і пробував перед Богом. ²⁵ Про дів же наказу Господнього не маю, а даю раду, яко помилуваний від Господа, щоб вірним бути. ²⁶ Думаю, що се добре задля теперішньої нужди, щоб чоловіку так бути. ²⁷ Одруживсь еси з жінкою? не шукай розводу. Розвів ся еси з жінкою, не шукай жінки. ²⁸ Як же й ожениш ся, (ще) не згрішив еси; як і віддасть ся дів, не згрішила; та горе по тілу мати муть такі; я ж вас щаджу. ²⁹ Се ж глаголю, братте, що час короткий, і щоб ті, хто має жінку, були наче не мають; ³⁰ і хто плаче, наче не плачуть; хто радується, наче не радують ся; хто купує, наче не осягають; ³¹ і хто користується ся сим сьвітом, наче не користують ся; переходить бо образ сьвіта сього. ³² Я ж хочу, щоб

ви не журились. Нежонатий журить ся про Господнє, як угодити Господові; ³³ жонатий же журить ся про сьвітове, як угодити жінці. ³⁴ Есть (також) ріжннця між жінкою і дівцею: Незамужня журить ся про Господнє, щоб бути сьвятою тілом і духом; а замужня журить ся про сьвітове, як угодити мужові. ³⁵ Се ж вам на користь вашу глаголю, не щоб вам накинути сіло, а ради чемности і приступу вашого до Господа без озирання. ³⁶ Коли ж хто думав, що соромно для дівиці його, коли перецьвіте і так мусить бути, той, що хоче, нехай робить, не згрішить; нехай ідуть заміж. ³⁷ Которий стоїть твердо в серці, не маючи примусу, та мав власть над своєю волею, і розсудив так у серці своїм, щоб держати дівицю свою, добре робить. ³⁸ Тим же хто віддає заміж, добре робить; а хто не віддає, лучче робить. ³⁹ Жінка звязана законом, доки жив чоловік її; як же вмре чоловік її, вільна вона йти, за кого схоче, тільки в Господі. ⁴⁰ Щаслившя ж, коли так пробувати ме по моїй радї; думаю ж, що й я маю Духа Божого.

8

¹ Шо ж до ідолських посьвятів, знаємо, що всі знанне маємо. Знанне ж надимає, а любов вбудовує. ² Коли ж хто думає, що він знає що, то ніколи ще нічого не знає, як треба знати. ³ Коли ж хто любить Бога, то сей пізнаний від Него. ⁴ Що ж до їди посьвятів ідолських, знаємо, що ідоли ніщо в сьвітї, і що нема инішого Бога, тільки один. ⁵ Бо хоч і в так звані боги, чи то на небі, чи то на землі (як многі боги і многі пани); ⁶ та наш один Бог Отець, від котрого все і ми для Него; і один Господь Ісус Христос, через Котрого усе (стало ся), і ми через Него. ⁷ Ні, не у всіх знанне; деякі з совістю ідолською аж досі, яко посьвят ідолський їдять; і совість їх, бувщц недужою,

сквернить ся. ⁸Їжа ж нас не поставляє перед Богом; бо ані луччі ми, коли їмо, ані гірші, коли не їмо. ⁹Гледіть же, щоб ніколи ся ваша власть не була спотиканнем (людям) недужим. ¹⁰ Бо коли хто побачить тебе, що маючи знанне, (за столом) сидиш у ідолському храмі, то чи совість його, яко недужого, не збудуєть ся, щоб їсти посвяти ідолські? ¹¹ І погине через твоє знанне недужий брат, за котрого Христос умер. ¹² Грішачи ж так проти братів та вражаючи їх недужу совість, ви грішите проти Христа. ¹³ Тим же, коли їжа блазнить брата мого, не їсти му м'ясива до віку, щоб не блазнити брата мого.

9

¹ Хиба ж я не апостол? хиба ж я не вільний? хиба ж я Ісуса Христа, Господа нашого, не бачив? хиба не моє ви діло в Господі? ² Коли иншим я не апостол, то все ж вам; ви бо печать апостолювання мого в Господі. ³ Оце моя відповідь тим, хто судить мене. ⁴ Хиба ми не маємо власти їсти і пити? ⁵ Хиба не маємо власти сестру-жінку водити, як інші апостоли, й брати Господні, і Кифа? ⁶ Або один я та Варнава не маємо власти, щоб не робити? ⁷ Хто воїнствує коли своїми доходами? хто садить виноградник, та й овочу його не їсть? або хто пасе стадо, та й молока з стада не їсть? ⁸ Хиба се я глаголю яко чоловік? чи не говорить сього й закон? ⁹ Бо в Мойсейовім законі писано: Не завязуй рота волів, як молотить. Хиба про волів дбає Бог? ¹⁰ чи задля нас як раз глаголе? Задля нас бо написано, що в надії мусить ратай орати, і хто молотить, (робить се) з надією, бути спільником свого вповання. ¹¹ Коли ми духовне сїяли вам, то чи велика річ, коли ми тілесне ваше жати мем? ¹² коли інші бувають спільниками (сієї) власти

1 до коринтян 9:13 121 до коринтян 9:27

над вами, то чи не більше ми? Та не користувались ми властю сією, а все терпимо, щоб не з'упинити як не будь благовістя Христового. ¹³ Чи то ж не знаєте, що хто коло сьвятого служить, ті з сьвятого їдять? і хто коло жертівні пильнує, ті від жертівні частину приймають. ¹⁴ Так і Господь повелів тим, хто проповідує благовісте, з благовістя жити. ¹⁵ Я ж нічим з сього не користувався, і не (для того) се написав, щоб так роблено для мене; бо лучче мені вмерти, ніж щоб хто славу мою знівечив. ¹⁶ Коли бо благовіствую, нема мені слави, примус бо на мені лежить, і горе мені, коли не благовіствую! ¹⁷ Коли бо роблю се охотою, маю нагороду; коли ж проти волі, то роблю службу, звірену мені. ¹⁸ За що ж мені нагорода? (За те,) що благовіствуючи без користі, подаю благовісте Христове, так щоб не надуживати моєї властів благовістю. ¹⁹ Бувши бо вільний від усіх (не підневолений нікому), зробив я себе усім слугою, щоб більш придбати: ²⁰ Я став ся Жидам, як Жидовин, щоб Жидів придбати; тим, що під законом, був я як під законом, щоб тих, що під законом, придбати; ²¹ беззаконним - як беззаконний (не бувши беззаконним Богу, а законним Христу), щоб придбати беззаконних; ²² недужим я був недужий, щоб недужих придбати. Усім був я все, щоб конче деяких спасти. ²³ Се ж роблю задля благовістя, щоб бути спільником у йому. ²⁴ Хиба не знаєте, що ті, що на гонах біжать, усі біжать, а один приймає нагороду? Так біжіть і ви, щоб осягли. ²⁵ Кожен же, хто бореться, від усього вдержуєть ся. Ті ж, щоб тлінний вінець прийняти, а ми нетлінний. ²⁶ Оце ж я так біжу, не якби на непевне; подвизаюсь так, не якби повітте бючи. ²⁷ А морю тіло мов і підневолюю, щоб, иншим

проповідуючи, самому иноді не бути нікчемним.

10

¹ Не хочу ж, браттє, щоб ви не знали, що отці наші всі під хмарою були, і всі через море переходили; ² і всі в Мойсея хрестили ся в хмарі і в морі; ³ і всі ту саму їжу духовну їли; ⁴ і всі той самий напиток духовний пили; бо пили з духовної скелі, що йшла за ними, скеля ж була Христос ⁵ Та многих з них не вподобав Бог, бо поражені були в пустині. ⁶ Се ж стало ся нам прикладом, щоб не бажали лихого, яко ж і вони бажали. ⁷ Анї ідослужителями не робіть ся, яко ж деякі з них, яко ж писано: Посідали люде їсти й пити і встали грати. ⁸ Анї робім перелюбу, як деякі з них робили, та й полягло їх за один день дваипять три тисячі. ⁹ Анї спокутуймо Христа, яко ак деякі з тих спокутували, та й погинули від гадюк. ¹⁰ Анї нарекаймо, яко ж деякі з них нарекали, та й погинули від губителя. ¹¹ Усе ж се прикладами стало ся їм, прописано ж на науку нашу, на котрих конець віку прийшов. ¹² Тимже, хто думає стояти, нехай гледить, щоб не впав. ¹³ Не яка спокуса настигла на вас, тільки чоловіча; вірен же Бог, котрий не допустить, щоб ви були спокушені більш, ніж що здолієте (знести); а зробить із спокусою й вихід, щоб ви здоліли знести. ¹⁴ Тим, любі мої, втікайте від ідолського служення. ¹⁵ Яко мудрим глаголю; судіть, що я глаголю: ¹⁶ Чаша благословення, котру благословляємо, хиба не єсть общенне крови Христової? хліб, що переломлюємо, хиба не єсть общенне тіла Христового? ¹⁷ Бо один хліб, одно тіло ми многі; всі бо від одного хліба причащаємось. ¹⁸ Погляньте на Ізраїля по тілу; хиба ті, що їдять посьвяти, не спільники жертівні? ¹⁹ що ж я кажу? що ідол що-небудь єсть? або посьвят

ідолський що-небудь всть? ²⁰ Ні, а що посьвятьють погане, бісам посьвятьють, а не Богові. Не хочу ж, щоб ви були спільниками бісів. ²¹ Не можете чашу Господню пити і чашу бісовську, не можете трапезі Господній причащати ся і трапезі бісовській. ²² Чи нам же роздразити Господа? хіба ми дужчі Його? ²³ Все мені можна, та не все на користь; все мені можна, та не все збудує. ²⁴ Ніхто свого нехай не шукає, а кожен (того) що другого. ²⁵ Все, що на торгу продасть ся, їжте, нічого не сумнячись задля совісти. ²⁶ Бо Господня земля і повня її. ²⁷ Коли ж хто з невірних запрошує вас і схочете пійти, то все поставлене перед вами їжте, нічого не сумнячись задля совісти. ²⁸ Коли ж хто вам скаже: Се ідолський посьвят, тоді не їжте задля того, хто вам сказав, і задля совісти; бо Господня земля і повня її. ²⁹ Про совість же я кажу, не про свою, а про другого; чого бо вілність моя судити маєть ся від совісти другого? ³⁰ Коли ж я благодаттю причащаю ся, на що мені хулу приймати (за те), за що дякую? ³¹ Оце ж, чи то їсте, чи пете, чи що инше робите, все на славу Божу робіть. ³² Не будьте спотиканнем ні Жидам, ні Грекам, ні церкві Божій, ³³ яко ж і я у всьому всім годжу, не своєї шукаючи користи, а користи многих, щоб спасли ся.

11

¹ Будьте послідувателями моїми, яко ж і я Христів. ² Хвалю ж вас, браттє, що все моє памятаєте і, яко ж я передав вам, перекази держите. ³ Хочу ж, щоб ви знали, що всякому чоловікові голова Христос, голова жінці чоловік, голова ж Христу - Бог. ⁴ Усякий чоловік, що молить ся або пророкує, покривши голову, осоромлює голову свою. ⁵ Усяка ж жінка, що молить ся або пророкує, не покривши голови, осоромлює голову свою; одно ж бо воно й те

саве, якби була й обголена. ⁶ Коли бо не покриваєть ся жінка, нехай і стрижесть ся; коли ж сором жінці стригти ся чи голити ся, нехай покриваєть ся. ⁷ Чоловік бо не має покривати голови, образом і славою Божою будши, жінка ж славою чоловічою. ⁸ Бо не чоловік од жінки, а жінка від чоловіка. ⁹ І не сотворено чоловіка ради жінки, а жінку ради чоловіка. ¹⁰ Тим і мусить жінка знак власті мати на голові ради ангелів. ¹¹ Однак ж ні чоловік без жінки, ні жінка без чоловіка, в Господі. ¹² Бо як жінка від чоловіка, так і чоловік через жінку, все ж від Бога. ¹³ Самі між собою судіть: чи личить жінці непокритій молитись Богу? ¹⁴ Або чи не сама ж природа навчає вас, що коли чоловік мав довге волоссе, то сором йому? ¹⁵ Жінка ж, коли має довге волоссе, се слава їй; бо волоссе замість покриття їй дано. ¹⁶ Коли ж хто єсть сварливим, то ми такого звичаю не маємо, ні церкви Божі. ¹⁷ Се ж завіщаючи, не хвалю, що не на лучче, а на гірше збираєтесь. ¹⁸ Бо найперш, як сходитесь ви в церкву, чую, що буває розділенне між вами, й почасти вірю. ¹⁹ Треба бо й ересям між вами бути, щоб вірні між вами явились. ²⁰ Як же сходитесь до купи, то не на те, щоб Господню вечерю їсти. ²¹ Кожен бо свою вечерю попередю поїсть, і один голодує, другий ж впиваєть ся. ²² Хиба бо домів не маєте, щоб їсти й пити? чи церквою Божою гордуєте і осоромлюєте неимущих? Що ж вам сказати? чи похвалити вас у сьому? Не похвалю. ²³ Я бо прийняв од Господа, що й передав вам, що Господь Ісус тієї ночі, котрої був виданий, прийняв хліб, ²⁴ і, хвалу віддавши, переломив, і рече: Прийміть, їжте, се єсть тіло моє, що за вас ламлене; се робіть на мій спомин. ²⁵ Так само й чашу по вечері глаголючи: Ся чаша єсть новий завіт у крові моїй; се робіть, скільки раз

пете, на мій спомин. ²⁶ Скільки бо раз їсте хліб сей і чашу сю пете, смерть Господню звіщаєте, доки прийде. ²⁷ Тим же, хто їсти ме хліб сей і пити ме чашу Господню недостойно, винен буде тіла і крови Господньої. ²⁸ Нехай же розгледить чоловік себе і так нехай хліб їсть і чашу пе. ²⁹ Хто бо їсть і пе недостойно, суд собі їсть і пе, нерозсуджаючи про тіло Господнє. ³⁰ Того-то многі між вами недужі та слабі, й заснуло доволі. ³¹ Бо коли б ми самі себе розсуджували, то не були б осуджені. ³² Бувши ж осудженими, від Бога караємось, щоб з сьвітом не осудились. ³³ Тимже, братте моє, зійшовшись їсти, один одного дожидайте. ³⁴ Коли ж хто голодний, дома нехай їсть, щоб на суд не сходились. Про остальне ж, як прийду, дам порядок.

12

¹ Про духовне ж братте, не хочу, щоб ви не знали. ² Ви знаєте, що як були ви поганями, то до ідолів безголосих воджено вас, мов ведених. ³ Тим кажу вам, що ніхто, Духом Божим глаголючи, не проклинає Ісуса, і ніхто не може назвати Господа Ісуса, як тільки Духом сьвятим. ⁴ Між даруваннями в ріжниця, Дух же той самий. ⁵ І ріжниця між служеннями, а той самий Господь. ⁶ І ріжниця між роботами, один же Бог, що робить усе у всіх. ⁷ Кожному ж дасть ся явленне Духа на користь. ⁸ Тому бо Духом дасть ся слово премудрости, другому слово знання тим же Духом; ⁹ іншому ж віра тим же Духом; іншому ж дарування сцілення тим же Духом; ¹⁰ іншому ж робленне чудес; іншому ж пророкуванне; іншому розпізнаванне духів; іншому ж усякі мови; іншому виклади мів (язиків). ¹¹ Все ж се дійствує один і той же Дух, уділяючи кожному, яко ж хоче. ¹² Як бо тіло одно, а членів має багато, всі ж члени одного тіла, хоч багато їх, а одно тіло, так і Христос. ¹³ Бо одним Дихом

усі ми в одно тіло хрестились, чи то Жиди, чи Греки, чи невольники, чи вільні, і всі одним Духом напоєні. ¹⁴ До тіло не єсть один член, а многі. ¹⁵ Коли скаже нога: я не рука, от же я не від тіла, то хиба через се не єсть від тіла? ¹⁶ І коли скаже ухо: я не око, то ж я не від тіла, то хиба через те не єсть від тіла? ¹⁷ Коли б усе тіло (було) око, де ж (був би) слух? Коли б усе слух, де понюх? ¹⁸ Та Бог розложив члени кожного по одному з них в тілі, яко ж схотів. ¹⁹ Коли ж би все (було) один член, то де (було б) тіло? ²⁰ Тепер же багато членів, а тіло одно. ²¹ Не може ж око сказати руці: Не треба мені тебе; або знов голова ногам: Не треба мені вас. ²² Ні, которі члени тіла здають ся слабшими, ті тим більше потрібні; ²³ і которі здають ся нам неповажнішими в тілі, тим більше чести додаємо, і менше чесні наші (члени) більшу окрасу приймають. ²⁴ Звичайним бо нашим того не треба. Та Бог зложив тіло, давши більшу честь посліднійшому, ²⁵ щоб не було розділення в тілі, а щоб члени однаково один про одного дбали. ²⁶ І коли терпить один член, терплять з ним усі члени; а коли славить ся один член, радують ся з ним усі члени. ²⁷ Ви ж тіло Христове і члени від части (з особна). ²⁸ І інших поставив Бог у церкві найперш апостолів, вдруге пророків, втретє учителів, потім сили, а там даровання, сцілення, помагання, порядкування, всякі мови. ²⁹ Хиба всі апостоли? хиба всі пророки? хиба всі учителі? хиба всі сили? ³⁰ хиба всі мають дарованне сцілення? хиба вони всі глаголють мовами? хиба всі викладають? ³¹ Жадайте ж дарувань луччих, і я покажу вам ще кращу дорогу.

13

¹ Коли мовами людськими глаголю й ангельськими, любови ж не маю, то став ся я як мідь дзвіняча і

бубен гудячий. ² Коли маю пророцтво і знаю всі тайни і все знання, і коли маю всю віру, так щоб і гори переставляли, любови ж не маю, то я ніщо. ³ І коли роздам увесь маєток мій, і коли тіло моє передам, щоб його спалено, любови ж не маю, то ніякої користі мені (з того). ⁴ Любов довго терпить, милосердує; любов не завидує; любов не величається, не надимається, ⁵ не осоромлює, не шукає свого, не поривається до гніву, не думає лихого; ⁶ не веселить ся неправдою, а веселить ся правдою; ⁷ все покриває, всьому йме віри, на все вповає, все терпить. ⁸ Любов ніколи не впадає (гине); чи то ж пророцтва, вони впадуть; чи то мови, вони замовкнуть; чи то знання, воно зникне. ⁹ Бо від частин знаємо і від частин пророкуємо. ¹⁰ Як же прийде звершене, тоді те, що від частин, зникне. ¹¹ Як був я малоліток, то яко малоліток говорив, яко малоліток розумів, яко малоліток думав; як же став чоловіком, то покинув дитяче. ¹² Бачимо бо тепер через дзеркало, в загадці, тоді ж лицем до лица; тепер пізнаю від частин, тоді ж пізнаю, яко ж і я познаний. ¹³ Тепер же пробувають віра, надія, любов, сі трое; більша ж із сих любов.

14

¹ Дбайте про любов і жадайте духовного, найбільше ж, щоб пророкувати. ² Бо, хто говорить (чужою) мовою, не людям говорить, а Богу; бо ніхто не чує його; а духом він говорить тайне. ³ Хто ж пророкує, людям говорить на збудовання, і напominання і утішення. ⁴ Хто говорить (чужою) мовою, себе збудовує; а хто пророкує, церкву збудовує. ⁵ Хочу ж, щоб усі ви говорили мовами, та радніш, щоб пророкували; більший бо хто пророкує, ніж хто говорить мовами, хиба що й вияснює, щоб церква

збудованне прийняла. ⁶ Тепер же, браттє, коли прийду до вас, мовами говорячи, то що вам за користь, коли вам не говорити му або одкритєм, або знаннем, або пророцтвом, або наукою? ⁷ Ба й бездушне, що дає голос, чи сопілка, чи гуслі, коли різноти голосу не дає, як розуміти, що виграєть ся в сопілку або в гуслі. ⁸ Бо коли й сурма невиразний голос дає, то хто готовити меть ся до бою? ⁹ Так само й ви, коли подасте мовою незрозуміле слово, як зрозумієть ся говорене? на вітер бо говорити мете. ¹⁰ Стільки, як от буває, родів слів на сьвітї, і ні одно з них без голосу. ¹¹ Коли ж не зрозумію значіння слів, буду тому, хто говорить, чужоземець, і хто говорить, чужоземець мені. ¹² Так і ви, коли дбаєте про дари духовні, то гледіть, щоб збагатили ними на збудованне церкви. ¹³ Так, хто говорить (чужою) мовою, нехай молить ся, щоб міг вияснювати. ¹⁴ Коли бо молюсь (чужою) мовою, дух мій молить ся, розумінне ж моє без'овочне. ¹⁵ Що ж (робити)? Молити мусь духом, молити мусь же й розуміннем; співати му духом, співати му й розуміннем. ¹⁶ Бо коли благословити меш духом, то як той, хто займе місце невче-ного, скаже на твоє дякуванне, коли він не знає, що говориш. ¹⁷ Ти бо добре дякуєш, тільки ж другий не збудовуєть ся. ¹⁸ Дякую Богу моему, що я більш усіх вас говорю мовами. ¹⁹ Тільки ж у церкві лучче мені пять слів промовити розуміннем моім, щоб і інших навчити, ніж десять тисяч слів (чужою) мовою. ²⁰ Браттє, не бувайте діти розуміннем; ні, в лихому бувайте малолїтниками, у розумінню ж звершеними. ²¹ В законї писано: Чужими язиками й чужими устами говорити му людям сим, та й так не послухають мене, глаголе Господь. ²² Тимже язики на ознаку не тим, хто вірує, а невірним; пророцтво

ж не невірним, а віруючим. ²³ Коли оце зійдець ся вся церква до купи, і всі чужими мовами заговорять, увійдуть же і невчені або невірні, то чи не скажуть, що ви дурієте? ²⁴ Коли ж усі пророкують і ввійде хто невірний або невчений, то від усіх буде докорений і від усіх суджений. ²⁵ І так тайни серця його виявлять ся, і так припавши лицем, поклонить ся Богові, звіщаючи, що справді з вами Бог. ²⁶ Що ж (треба робити), братте? Коли сходитесь, і кожен псальму має, науку має, мову має, одкрите має, виясненне має, - усе на збудованне нехай буде. ²⁷ Коли хто (чужою) мовою говорить, (говоріть) по двоє, а найбільш по троє, і чергами, а один нехай вияснює. ²⁸ Коли ж нема вияснювателя, то нехай мовчить у церкві; собі ж нехай говорить та Богові. ²⁹ Пророки ж нехай по двоє і по троє говорять, а інші нехай міркують. ³⁰ Коли ж другому, що сидить, відкриеть ся (що), перший нехай мовчить. ³¹ Можете бо всі один за одним пророкувати, щоб усі навчались і всі утішались. ³² І духи пророцькі пророкам корять ся. ³³ Не єсть бо Бог безладу, а впокою, як по всіх церквах у сьвятих. ³⁴ Жінки ваші в церквах нехай мовчать; бо не дозволено їм говорити, а щоб корили ся, яко ж закон глаголе. ³⁵ Коли ж хочуть чого навчитись, нехай дома в своїх чоловіків питають; сором бо жінкам у церкві говорити. ³⁶ Хиба од вас слово Боже вийшло? або до вас одних досягло? ³⁷ Коли хто думає пророком бути або духовним, нехай розуміє, що те що пишу вам, се заповіді Господні. ³⁸ Коли ж хто не розуміє, нехай не розуміє. ³⁹ Тимже, братте, бажайте пророкувати, та й говорити мовами не бороніть. ⁴⁰ Усе нехай поважно та до ладу робить ся.

15

¹ Звіщаю ж вам, браттє, благовісте, що я благовіствував вам, котре й прийняли ви, і в котрому встояли, ² котрим і спасаєтесь, коли памятаєте, яким словом я благовіствував вам, хиба що марно увірували. ³ Бо я передав вам найперш, що й прийняв, що Христос умер за наші гріхи по писанням, ⁴ і що поховано Його, і що встав третього дня по писанням, ⁵ і що явив ся Кифі, а опісля дванайцятьом. ⁶ Після того явив ся більш пяти сотень братам разом, з котрих більше живуть і досі, інші ж і впокоїлись, ⁷ Після того явив ся Якову, а потім усім апостолам. ⁸ На останок же всіх, мов якому недорідку, явивсь і мені. ⁹ Я бо останній з апостолів, котрий недостоєн зватись апостолом, бо гонив церкву Божу. ¹⁰ Благодаттю ж Божою я те, що є; і благодать Його до мене була не марна, а більш усіх їх працював я; не я ж, а благодать Божа, що зо мною. ¹¹ Чи то ж я, чи то вони, так проповідуємо, і так ви увірували. ¹² Коли ж про Христа проповідуєть ся, що Він з мертвих устав, то як се деякі між вами кажуть, що нема воскресення мертвих? ¹³ Коли ж воскресення мертвих нема, то й Христос не воскрес; ¹⁴ коли ж Христос не воскрес, то марна проповідь наша, марна ж і віра ваша. ¹⁵ І ми являємось кривими сьвідками Божими, бо сьвідкували про Бога; що воскресив Христа, котрого не воскресив, - коли мертві не встають. ¹⁶ Бо коли мертві не встають, то й Христос не встав. ¹⁷ А коли Христос не встав, то марна віра ваша: ви ще в гріхах ваших ¹⁸ Тоді й померші в Христї погibli. ¹⁹ Коли тільки в сьому житті вповаємо на Христа, то окаянніші (нешасливійші) ми всіх людей. ²⁰ Тепер же Христос устав з мертвих; первістком між мертвими став ся. ²¹ Яко ж бо через чоловіка (прийшла) смерть, так через чоловіка й воскресенне з мертвих. ²² Як

бо в Адамі всі вмирають, так і в Христї всі оживають. ²³ Кожен своїм порядком: Первісток Христос, а потім Христові у приході Його. ²⁴ Тоді (прийде) кінець, як передасть царство Богу й Отцеві, як зруйнує всяке старшинування і всяку владу і силу. ²⁵ Мусить бо Він царювати, доки положить усіх ворогів під ноги Його. ²⁶ Останній ворог зруйнується - смерть. ²⁷ Усе бо впокорив під ноги Його. Коли ж рече, що все впокорено, то явно, що окрім Того, хто покорив Йому все. ²⁸ Коли ж упокорить ся Йому все, тоді і сам Син упокорить ся Тому, хто впокорив Йому все, щоб Бог був усе у всьому. ²⁹ Ато що робити муть ті, хто хрестить ся ради мертвих, коли зовсім мертві не встають? чого ж і хрестять ся ради мертвих? ³⁰ Чого ж і ми небезпечимось всякого часу? ³¹ Що-дня вмираю; так (по правді нехай буде) мені ваша похвала, що маю в Христї Ісусї, Господі нашому. ³² Коли б я чоловічим робом боров ся з звірями в Єфесї, то яка мені користь, коли мертві не встають? Нумо їсти й пити, бо завтра помремо. ³³ Не обманюйте себе: ледачі бесіди псують добрі звичаї. ³⁴ Протверезїть ся праведно та не грішить; бо деякі не знають Бога. На сором вам глаголю. ³⁵ Та хто-небудь скаже: Як у стануть мертві? і в якому тілі придуть? ³⁶ Безумний! що ти сієш, не оживе, коли не вмре. ³⁷ І що сієш, не тіло будуче сієш, а голе зерно, як лучить ся, пшеничне, або яке инше. ³⁸ Бог же дає йому тіло, яке схоче, і кожному насінню своє тіло. ³⁹ Не кожне тіло таке саме тіло; тільки инше тіло в людей, инше тіло в скотини, инше у риб, инше ж у птаства. ⁴⁰ (Єсть) і тіла небесні й тіла земні, та инша слава небесних, а инша земних. ⁴¹ Инша слава сонця, а инша слава місяця, і инша слава зір; зоря бо від зори відрізняється славою. ⁴² Так і воскресення мертвих. Сієть ся у

зотлінне, устає у нетлінню. ⁴³ Сієть ся в безчестю, устає в славі; сієть ся в немочі, устає в силі. ⁴⁴ Сієть ся тіло душевне, устає тіло духовне; єсть тіло душевне і єсть тіло духовне. ⁴⁵ Так і написано: Став ся первий чоловік Адам душею живою, а останній Адам духом животворящим. ⁴⁶ Тільки перш не духовне (було), а душевне, духовне ж потім. ⁴⁷ Первий чоловік із землі земний; другий чоловік Господь з неба. ⁴⁸ Який земний, такі й земні; і який небесний, такі й небесні. ⁴⁹ І яко ж носили ми образ земного, так носити мем і образ небесного. ⁵⁰ Се ж глаголю, братге, що тіло і кров царства Божого наслідити не може; і зотлінне незотління не наслідить. ⁵¹ Ось тайну вам глаголю: Всі ні впокоїмось, всі ж перемінімось. ⁵² У хвилину, у миг ока, за останньою трубою - бо затрубить, і мертві повстають нетлінними, і ми поперемінємось. ⁵³ Треба бо тлінному сьому одягнутись у нетлінне, і смертному сьому одягнутись у безсмерте. ⁵⁴ Як же тлінне се одягнеть ся в нетлінне і смертне се одягнеть ся в без-смерте, тоді станеть ся написане слово: Пожерта смерть побідою. ⁵⁵ Де в тебе, смерте, жоло? де в тебе, пекло, побіда? ⁵⁶ Жоло ж смерти - гріх, а сила гріха - закон. ⁵⁷ Богу ж дяка, що дав нам побіду через Господа нашого Ісуса Христа. ⁵⁸ Тимже, братге моє любе, бувайте тверді, стійкі, надто збогачуючисі у ділі Господньому завсіди, знаючи що праця ваша не марна перед Господем.

16

¹ Про милостиню ж для сьвятих, як я розпорядив у церквах Галатийських, так і ви робіть. ² Первого дня в тижні нехай кожен з вас у себе складає, скарбуючи, як йому ведеть ся, щоб не тоді, як прийду, складку робити. ³ Як же прийду, то которих ви ухвалите, тих пішлю з листами віднести дар ваш у Єрусалим.

⁴ Коли ж буде достойно, щоб і мені йти, зо мною пйдуть. ⁵ Прийду ж до вас, як Македонию перейду (Македонию бо проходжу). ⁶ У вас же може загаюсю, або й зазімую, щоб ви провели мене, куди я дійду. ⁷ Не хочу бо вас тепер переходом бачити; маю ж надію, якийсь час пробути в вас, коли Господь дозволить. ⁸ Пробуду ж у Єфесі до пятидесятниці. ⁹ Двері бо великі й широкі відчинились мені, і багато (в мене) противників. ¹⁰ Як же прийде Тимотей, гледіть, щоб без страху був у вас; діло бо Господнє робить, яко ж і я. ¹¹ То нехай ніхто ним не гордує, а випроводіть його з упокоєм, щоб прийшов до мене; жду бо його з браттем. ¹² Що ж до Аполоса брата, то вельми просив я його, щоб прийшов до вас з браттем; та зовсім не було волі в него, щоб прийти тепер, прийде ж, як мати ме догідний час. ¹³ Пильнуйте, стійте в вірі, мужайтесь і утверджуйтесь. ¹⁴ Все вам нехай в любові дієть ся. ¹⁵ Благаю ж вас, братте (ви знаєте семю Стефанову, що вона первоплід Ахайський, і що на служенне съвятим оддали себе), ¹⁶ щоб і ви корились таким і кожному, хто помагає нам і працює. ¹⁷ Зрадів же я приходом Стефановим і Фортунатовим і Ахайковим; бо недостачу вашу вони сповнили. ¹⁸ Заспокоїли бо мій дух й ваш; пізнавайте ж оце таких. ¹⁹ Витають вас Церкви Азийські. Витають вас у Господі много Аквила і Прискила з домашньою їх церквою. ²⁰ Витають вас усі брати. Витайте один одного цілуваннем съвятим. ²¹ Витанне мою рукою Павловою. ²² Коли хто не любить Господа Ісуса Христа, нехай буде проклят, маран ата! ²³ Благодать Господа Ісуса Христа з вами. ²⁴ Любов моя з усіма вами у Христі Ісусі. Амін.

Новий Завіт. Переклад П. Куліша
The New Testament in Ukrainian, translated by P. Kulish in 1871
Public Domain

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Panteleimon Kulish

2021-10-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 14 Jun 2022 from source files dated 13 Jun 2022

1d4fcb6c-e42a-5d5b-a622-85571c976358